

det er Spørgsmaalet om Odense Teater. Der har nemlig hvert Aar været fremsat Anmodning om Tilskud til Aarhus Teater, og vi have da holdt os noget i Baggrunden og støttet Sagen ud fra den Forudsætning, at naar Aarhus fik, maatte Odense nødvendigvis ogsaa faa. Jeg kan ikke nægte, at den Teaterplan, som er fremsat af den højtærede Kultusminister, peger bestemt i denne Retning, thi naar man først løser det nuværende kongelige Teater ud fra Statens almindelige Forsørg og kun giver det et bestemt Tilskud, medens det ellers skal styre sig selv som en selvstændig Institution, følger ganske naturligt deraf, at de store Provinstæder, der have gjort noget betydeligt for at frembringe en Scene, ogsaa mene sig berettigede til at faa en Smule Tilskud til den Del af Kunsten, de kunne vedligeholde. Dertil hører først og fremmest selve Teatret. I Aarhus have de ved uhyre private Ofre fra Menigheden, om jeg saa maa sige, rejst et Tempel for denne Kunst. Men ogsaa for Odenses Vedkommende kommer dette Spørgsmaal frem, og der er det selve Byen, der ejer Teatret, saa den er Herre endogsaa over at fastsætte Taksterne, saa den kan skaffe let og billig Adgang ogsaa for den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Jeg skal ikke komme længere ind paa det paa det nuværende Tidspunkt, det anser jeg for overflødig. Men jeg mener dog, at naar man kommer til Forhandling om det kongelige Teater, kan man ikke skyde dette Spørgsmaal fra sig længere.

Saa kommer jeg til det tredie Spørgsmaal i lokal Henseende, det er et Smertensbarn, Jerbaneoverskæringen ved Rugaardsvej lige uden for Odense. Enhver, der er kendt med Forholdene der, vil vide, at dette Spørgsmaal nødvendigvis maa ordnes en Gang, og det kan dog vel ikke være nødvendigt, at der først skal ihjelkøres et vist Antal Mennesker, inden Sagen ordnes, og hvis det ikke er Meningen, forekommer det mig ikke at være for tidligt endelig en Gang at tage Stilling til en Omordning af Forholdene der. I 1898, da jeg paa-talte dette Forhold i Tinget, blev jeg hen-vist til Dobbeltsporet, der skulde føres igennem Fyn. Nu forekommer det mig, at hvis ikke Dobbeltsporet gennem Fyn ganske er opgivet, er det i alt Fald skudt meget langt ud i Fremtiden. . . (*En Stemme*: Det skal ind over Assens). . . Naa, nu skal det ind over Assens, er der et æret Medlem, der siger. I hvert Tilfælde er Spørgsmaalet skudt saa langt ud, at det kan

man ikke vente paa. I 1899, da jeg atter rejste Spørgsmaalet om, hvad man kunde gøre ved den Ting, blev Spørgsmaalet afvist af vedkommende Minister med det Svar, at han havde undersøgt Sagen, og det vilde koste ca. 200,000 Kr. at faa en Ombygning af en saadan Natur, at Spørgsmaalet derved blev løst. Det næste Aar og det næste Aar igen spurgte vi fremdeles, og sidste Gang fik vi ikke en Gang noget Svar. Nu tillader jeg mig at stille det direkte Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister, om han heller ikke i Aar har tænkt paa at ville forsøge en Løsning af dette Spørgsmaal. Maa jeg i øvrigt med det samme bringe den samme højtærede Minister en Tak for de Forbedringer og Forandringer, der ere skete med Dampfærgeforholdene, om de end ikke vedkomme den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere.

Det var de lokale Spørgsmaal. Saa har jeg endnu et Par Stykker tilbage, der ere af mere almindelig Natur, som jeg ligeledes vil tillade mig at paakalde de ærede Medlemmers Opmærksomhed for. Det ærede Medlem for Bogense (Aadal) gjorde sig i Gaar til Tolk for en Forbedring af Invalidernes Kaar. Jeg har i et og alt Sympati for de Udtalelser, han fremførte, og jeg skal derfor afholde mig fra at komme ind paa den Del, han har omtalt. Men da jeg i Løbet af Sommeren har indsamlet en Del Materiale paa dette Omraade, fordi jeg har lovet de gamle Kammerater at forsøge paa om muligt at faa deres Kaar forbedrede, skal jeg tillade mig at fremføre nogle statistiske Oplysninger, som maaske kunne klare enkelte Medlemmers Opfattelse af Sagen. Forholdet er da det, at naar vi først tage Invaliderne fra 1848—49—50, da er der 480 tilbage endnu. Afgangen der er ca. eller maaske godt og vel 5 pCt. om Aaret. Fra 1864 er der 845 tilbage. Afgangen hos disse kan ikke angives i Procent af den simple Grund, at den Afgang, der finder Sted, hele Tiden er bleven opvejet af en Tilgang, nemlig af saadanne Folk, som nok have faaet en Skavank under Krigen, men som først i en senere Alder have faaet saadan. Men deraf er det blevet nødvendigt at give dem Invalideunderstøttelse. I ethvert Tilfælde ere vi naaede til det Tidspunkt der, hvor der nu bliver en virkelig procentvis aarlig Afgang for disse Folk. De Summer, der udredes til dem, beløbe sig tilsammen til ca. 470,000 Kr.; men saa er der yderligere ca. 30,000 Kr., som anvendes til nogle saakaldte Mulig-